

Valgt blev: *Teichert, Andreas Hansen, Lysholt Hansen, Poul Hansen* (Kalundborg), *Poul Hansen* (Grenaa), *Horn, Per Hækkerup, Frode Jakobsen, Jørgen Gram, From, Heick, Kr. Juul, Krogh, Bøgholm, Clausen* (Olufskjær), *Ole Bjørn Kraft* og *Jørgen Jørgensen* (Lejre).

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af Forbundsrepublikken Tysklands tiltrædelse af Den nordatlantiske Traktat.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 1669; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3153).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 3 og 4 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om folkeafstemning om Danmarks tiltrædelse af konventionen om Vesttysklands genoprustning og optagelse i NATO. [Af Jørgen Jørgensen (Lejre) m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1513; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2728).

Første behandling af forslag til beslutning af folketinget angående foretagelse af folkeafstemning. [Af Oluf Pedersen].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 711; fremsættelsen findes i tidende sp. 1833).

Sagerne sattes til forhandling.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg skal overfor de to forslag om folkeafstemning, som er fremsat, dels af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og dels af det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, sige, at regeringen anser det for urigtigt at vedtage disse forslag og vil anbefale tinget at forkaste dem. Jeg mener ikke, det er nødvendigt for mig her i indledningen at gå ind på en nærmere begrundelse af et standpunkt, som har været genstand for så megen diskussion i offentligheden. Jeg forbeholder

mig i min replik senere på dagen at vende tilbage til spørgsmålet. Jeg ønsker her i indledningen kun at sige, at regeringen mener, det er forkert at vedtage disse to forslag og vil indstille dem til forkastelse.

Poul Hansen (Kalundborg): På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af Forbundsrepublikken Tysklands tiltrædelse af Den nordatlantiske Traktat og til de synspunkter, hvormed den højtærede stats- og udenrigsminister i sin fremsættelsestale den 25. marts begrundede forslaget.

Vi har jo her at gøre med et problemkompleks, populært sammenfattet i slagordet Vesttysklands genoprustning, som gentagne gange har været til behandling her i folketinget, og som vi også har taget positiv stilling til tidligere, nemlig principielt i februar 1951 og konkret overfor den i London i oktober i fjor aftalte ordning ved debatten her i tinget den 19. oktober 1954. Det er altså ingen ny sag. Synspunkterne for og imod er udførligt blevet drøftet, og idet jeg yderligere kan henvide til stats- og udenrigsministerens fremsættelsestale den 25. marts, finder jeg for mit vedkommende kun anledning til at føje nogle forholdsvis korte bemærkninger til det, der allerede tidligere er fremført fra vor side.

Der kan ikke klages over, at der ikke har været god tid til overvejelse af denne sag. I princippet har den foreligget for os i mere end fire år. Den endelige ordning, der nu er tale om, har foreligget til drøftelse siden oktober, og der har da også fundet en livlig offentlig debat sted. Hvis man kunne tælle op, hvad der er skrevet og sagt herom i disse måneder siden oktober, er det nok muligt, at det, der er sagt imod Vesttysklands genbevæbning og optagelse i NATO, ville fylde mest; men jeg tror, man ville narre sig selv, hvis man tog dette som udtryk for den overvejende stemning i befolkningen. Jeg har i hvert fald for mit vedkommende som helhed et andet indtryk fra de møder, jeg har deltaget i ude omkring i denne periode, og jeg ved, at det samme gælder mine partifæller i denne sal. Det er vel også nok sådan, at de kredse i befolkningen, som er enige med folketingsflertallet, ikke har følt samme foranledning til at gøre sig gældende